

AN-HA-BAO

MỖI TUẦN XUẤT BẢN NGÀY THỨ NĂM
ÉDITION EN QUOC-NGŨ DE L'APPEL

Organe d'Informations Agricoles, Commerciales et Industrielles

NHÀ BÁO Ở TAI ĐƯƠNG - Boulevard Delanoue - Cantho

Directeur Politique: TRẦN ĐẮC-NGHĨA

3583

ĐỒ-VAN-Y
QUẢN-LÝ

Giá bán nhật trình
AN-HA

Trọn năm.....5400
Sáu tháng.....3 00

Giá bán riêng nhật
trình L'APPEL

Trọn năm.....6400
Sáu tháng.....4 00

Giá bán chung hai bên
Trọn năm.....10400
Sáu tháng.....6 00

PHẠM-KY-XUONG
CHỦ-SỬT

Về việc mua bán hay là
mua nhật-trình hay là gửi
bài đăng báo xin đề thơ
cho M. ĐỒ-VAN-Y quản-ly

Lúc mua báo xin các
ngài chiếu cố, gửi số tiền
luôn, bản-quản lấy làm
thâm cảm.

CUỘC ĐẤU CÁC GIỐNG LŨA năm nay trong các tỉnh

Cuộc đấu các giống lúa năm nay là kỳ thứ ba trong các tỉnh đã hoàn tất, đến đây thành tựu. Nhờ cuộc đấu 2 kỳ trước, nên kỳ này người Annam ta có một hào khí và niềm niềm lạc thú về việc tuyển lựa giống được làm mùa trong ruộng của họ cho được sai bông nhiều hạt và được rất một giống, thứ nào theo thứ này.

Ngày đầu đấu trong các tỉnh định trong mùa gặt, rất hấp thụ, thì thêm để cho các điền chủ đem giống lúa bị trường mà đấu.

Tỉnh Tanan	10 F. viet
Gocong	2 Mau
Bachgia	4
Bentre	9
Soctrang	16
Bachien	17
Travinh	19
Mytho	23
Vinhlong	24
Sader	31
Cantho	1 Avril
Longxuyen	2

Trong 12 tỉnh năm nay đem đấu đã thấy được 2.581 bao lúa phân như sau này:

TỈNH	TRỌN HẠT	ĐẠI HẠT	LOẠI LẠO	CỘNG HƯNG
Tanan	149	33	11	193
Gocong	71	*	*	71
Bachgia	69	118	*	187
Bentre	175	*	*	175
Soctrang	155	110	16	281
Bachien	*	334	*	334
Travinh	112	198	*	320
Mytho	123	36	33	192
Vinhlong	44	20	29	93
Sader	65	75	*	140
Cantho	225	44	28	297
Longxuyen	72	89	38	259
	1.233	1.087	231	2.551

Hội Phái-viên kiểm duyệt cho rằng lúa năm nay đem đấu thì phân nhiều được rất giống, tốt hơn 2 năm đầu. Có nhiều giống lúa hiện nay diễn ra còn để danh được nhiều lúa trong địa, như là Ethir lúa còn được 10.000 gĩa, 4 thứ lúa còn lại mỗi thứ 5.000 gĩa, 7 thứ lúa còn lại mỗi thứ 4.000 gĩa, 3 thứ lúa còn được mỗi thứ 3.000 gĩa, 10 thứ lúa còn lại được 2.000 gĩa.

Các điền chủ thấy đến có ý an-cần hỏi thăm những cách thức lựa giống, cách sạ, gieo, cách làm ruộng cho lúa được tốt hơn, máy xay ra hạt gạo thành tấm là tại đâu, được như thế? Hội Phái-viên khi đến mỗi tỉnh đến có các người cũng về trong mấy khoản kể trên đây cho các điền chủ nghe. Lại thêm có đem ra máy xay thử và máy lựa giống để cử động cho các nông gia xem thì ai nấy cũng thích chí và ước ao sao sẽ địa hạt trong mỗi tỉnh đến có sắm 2, 3 cái máy lựa giống lúa để cho các nông gia ai có giống đem đến đó mà lựa thì rất tiện lắm và có ông Trần-vân-Hữu là quan Bắc-vật canh-nông, đang quản đốc sở canh-nông tại Cantho, mỗi khi Hội xét lúa đầu xong rồi, thì ngài có hội

các vị nông gia lại mà đem giải phân mình về vấn đề đầu lúa này mà nhà nước hay ra là chủ và muốn cho các nông gia lựa giống cho thật rất tốt hơn theo trên hạt, đầu hạt theo đầu hạt mà trong địa nơi ruộng của mình tùy theo cho đất nào hợp thì lựa mà ở trong địa này mà như là trên ruộng thì lựa một nông gia nào có ruộng ở ruộng và cây cây ruộng thứ lúa, thì lựa mà gặt phải để ruộng ra thì theo theo thứ này, được cho lúa, nhưng cần để theo năng cần, nghe các để theo nghe các, đầu tròn để cho phân biệt, chúng nghe chầu mùa đem về Cholon nhà máy xay ra gạo ở tại埠 đi ngoài quốc sẽ được giá trị nhiều cho các nhà nông là mình có lúa tốt thì bán được nhiều bạc, khỏi bị mất công cho xay chầu nát gạo.

Mục đích của cuộc đấu lúa là nhà nước thấy xứ Namkỳ thì sản có một thứ lúa là như thế, mà thứ của lúa xứ ta thường hay làm như thế, giống, sản cũng các lần bán thì thiếu kém của người ta và làm, nên chỉ nhà nước muốn làm cho các nông gia nông nã mà giữ giữ lúa của mình, trồng thì cho rất giống nào theo giống này mà bán lấy lợi to, kéo lấy lâu, nếu thì ra, thì một

Luận về hôn nhân

(Tiếp theo)

Nơi về một ít dente lùn của vợ chồng cưới gả sớm ấy đi, để con cái đến

Bởi đó nên có nhiều khi vợ chồng về ở nhau ít ngày hoặc ít tháng rồi dần dần bỏ ông cho đến chừng phải bỏ nhau rồi thì mới yên. Cũng có khi vợ chồng ở với nhau đang lâu lâu, hoặc vài năm, hoặc ba bốn năm là nhờ cha mẹ hay bạn bè khuyên, đôi đánh đôi giết nên bỏ sự mà ép buộc mình ở với nhau, rồi chứng ấy, nhưng đến đây thì nó tới tuổi khôn rồi biết sự vợ chồng rồi thì thầy vợ chồng lại càng đáng hơn nữa, vì trong lúc nhỏ dại chính nghe lời mẹ cha ép buộc chứ chưa hiểu sự tình của vợ chồng là gì, đến buổi khôn này rõ biết mới thầy có nhiều đến nghịch ý mình thì buồn, ngã lòng hết muốn vợ chồng, hoặc là người bạn có tánh thô lỗ cộc cằn hoặc là thiếu đức hạnh, cũng là thiếu nhan sắc, của cải vụn vặt, tùy ý thích mỗi người. Bất hòa như vậy rồi có khi cũng để bỏ nhau nữa. Vậy thì phận làm cha mẹ mới nghĩ sao? Gai lờ thời để chịu, hay là chống đỡ, hoặc lộn chống đỡ hơn? Người khôn ngoan thường nói: thả nổi duyên với gái chột chống, mà thả đừng gả duyên với gái lộn chống tốt hơn. Dầu khi vợ không có lỗi gì, mà bên người chồng tạo thành nên một bị để bỏ, nhưng cũng khổ mà tránh dạng, cần nên "gái lờ chống để khoe tại vơi".

À vậy vậy người trong dòng họ tưởng cũng nên sửa thói tục mau mắn cảnh Namkỳ thật lợi về lúa gạo làm gạo xay ra hạt nhỏ, ít người lại chế mà mua gạo, cũng đến bạc triệu chớ chẳng không!

Đây là một ý kiến cao thượng và hữu ích cho các nhà nông ở xứ ta mà quan Thống-dốc Cognacq chủ đề đang cầm quyền cai trị Namkỳ hay ra đã là năm nay. Hội lúa xứ này ngày nay tuy là chưa được rất giống, đất hạt sạ theo đầu hạt, tròn hạt sạ theo tròn hạt, chớ muốn phân bón khí xưa, nay cũng chần chừ được năm ba rồi, thì hình thành một ngày một ít thì cải sẽ nguyên của người sẽ thấy được thành do.

Ngày nào hội lúa Namkỳ được rất giống thì nào theo thứ này, đem đến thì trường bạn được, cao giá thì cả thầy nông phu toàn cảnh Namkỳ đồng phân hưởng khôn bài mà trọng niệm cứu dân đức của quan Thống-dốc Cognacq và cũn chủ giáo của ngài, vạn tài ghi xương chạm dạ vậy.

Hoa-NAM

tuổi khôn lớn rồi thì việc dựng đời lứa sẽ vững chắc hơn, khi con cái còn nhỏ làm vậy, hệ trái thì lo tập luyện nghề nghiệp, cũng kiếm phương thế cho nó làm ăn, con gái thì việc nữ công nữ hạnh cũng các việc phụ giúp trong nhà, chớ để cho nó thung dung làm chi, rồi lật đật lo đời bạn cho nó rồi nói rằng: đừng cho nó làm ăn, vậy một mình nó làm ăn cho khá rồi lo đời bạn lại không dạng sao? Vậy thì hãy chớ cho nó bỏ việc đó, biết đạo vợ chồng là gì rồi thì gả cưới cho nó cũng không phải là muộn mà dần có muộn mà chắc chắn thì quý trọng hơn.

Tuy nói vậy, chớ phận làm cha mẹ cũng nên biết con cái mình, tôi nói đây là thầy phần nhiên những trai gái bề thờ trong dòng dõi còn lãnh thật thà khờ khiêu làm, chớ như ở chợ búa thành thị thì lại khác, phần nhiều chúng nó đầu nhỏ chớ cũng khôn ngoan qui-quyết hơn ở xứ quê mùa, cũng biết muốn vợ muốn chồng, muốn đến quí-quái, vậy nên họ phải nơi phải chỗ thì cũng nên gả cưới cho rồi chớ để diên tri ngày tháng mà chúng nó tìm dăng tội lỗi. Nhứt là cha mẹ phải thương con phải để trước đức cho con cái nhờ. Phải ở khiêm nhượng mà cầu nguyện cho con cái dạng đời bạn từ từ, chớ đứng ở như mây người kiêu ngạo cho chúng phải ghét, để con đến đời chồng không mà chẳng ai thêm đến, như vậy mới gọi là lễ thời đại. Hễ có ai đến nơi, hoặc nơi phong phành, tức thì che bìa người ta là kẻ kềm, kẻ hen, không xứng dạng, dần thật là nơi muốn nơi con cái mình đó là nơi có đều ngân, trở, hoặc là thiếu đức hạnh, cũng đều nào khác nữa thì cũng chẳng nên nói bỏ xô khi để người ta, rồi sau có ai dám đến nữa đâu.

Cũng bởi sự kêu ngạo này mà tôi sợ nhớ lại khi tôi còn làm việc tại Travinh, thầy có bà phú hộ kia mẹ góa con cô, bà vẫn cùng con gái bà làm. Tuy là gả chớ bà cũng có cho an học nên định phân theo bực thường. Có con gái ấy có bằng cấp sơ học và làm nữ trợ giáo tại Travinh. Bà thường nói với người thân thuộc của bà rằng: chúng nào cho anh học sinh nào tại Pháp quốc nên danh phận về thì bà mới gả con gái bà. Vậy chớ đọc giả hãy tiên đoán coi bà này sẽ gả con cho ông công ông nghệ nào ở Pháp về? Thời thì tôi cũng chẳng để cho đọc giả bàn nghĩ lâu làm chủ mắt ngày giờ. Số là con gái bà chờ đợi, mà

Văn uyển

Ký gữ Lê-thanh-Long cổ hữu

Nhân mây lời khuyên bạn chớ rầu
Mười thì âm hiệu sự cao sâu
Cơ quan thành bại do trời định
May tạo gầy gò quá nhiệm màu
Đầy cũng trông mong mong hội hiệp
Đò đầu rón tình tình còn lâu
Rầu mây chỉ cả lo tròn phận
Cung kiếm thân danh ấy bước đầu

Bước dần khuyên bạn khá lo toan
Hiếu nghĩa giữ tròn trái ruột gan
Thầy phải ra tay mau tề độ
Gặp nguy loan giúp kẻ nghèo nàn
Đã sanh chung giống trong hoàn-vũ
Phải giúp ích gì với thế-gian
Tua khá bỏ qua đều móng tướng
Thời lai phong tống cũng vinh sang
Trình-tài-Nguyễn

Đáp từ cùc anh Trịnh-tài-Nguyễn

Xem lời châu ngọc để mở rầu
Tinh chất này đã rõ cặng sâu
Bưng mắt bắt chìm tài đức dờ
Đề lòng định sát trí người màu
Nhờ ơn nhờ đức nhờ tình thâm
Cảm dật cảm trời cảm tánh lâu
Nếu liền chương đài mà sáng chữ
Thời lang đình cát khách giao đầu

Giao đầu tiếp nhi chuyện mình loan
Hiếu nghĩa riêng lo nạt mây gan
Lúc nhớ mẹ cha mau khuất bóng
Khi khôn gì đương sớm tiên nan
Ba giêng con giữ nhà gia giáo
Bàn cừu chàng đóm chôn giáo gian
Đôi nơ chưa đến đời nơ trọng
Tiếng đời khuyên điếm đó là sang
Lê-thanh-Long

anh học sanh bên Pháp lâu quá, mà bởi mây ảnh vô thời thì hoài rờ mờ (bộ chắc không có phần làm bạn với con gái bà chớ gì) nên bên này có ta không thầy anh nào về mà nói mình, thốt qua mỗi lòng trong đời, mà một ngày thì một lời có ta nực tử, so mang chữ lờ thời mà bởi mẹ mình khó quá nên người học hành tại xứ này không ai dám đến, thời thả là mình vô lên lấy câu trả ở gần đây cho rồi, chớ hỏi đầu mà đời mây ảnh bên tây hoài mắt công vô ích.

Chứng bà hãy cho con bà như vậy rồi thì bà nghĩ rằng: mây ảnh sang học bên Pháp không anh nào có bằng cấp nên họ mới không đến nói con mình, nay mà con cứng mình, nó đã tự liệu cho nó rồi thì thôi. Trai này tuy không có du học bên tây, chớ tại xứ mình cũng có cấp bằng tiếng tam vực rồi, cũng làm dạng chừ "Thanh tra khách sạn (Inspecteur des dortoirs) chừ tốt thay! Bởi vậy bà đã cho phép chàng trai tiên đàm hậu thù.

Ồ các bạn ơi! Ấy cũng là một gương, nhưng mà gương chớ bỏ xin các bạn đừng bắt chước..

(Sẽ tiếp)

F. Bùi-công-Hợi

Đấu võ với Amadou

Cái hay của tri hóa là nghề văn, cái giỏi của thần-thê là nghiệp võ. Nghề văn nghiệp võ xưa nay dân nước ta vẫn cho là cao thượng luôn. Trong xứ có người học được đến bậc cửu-nhưm tân-sĩ bên phe văn-chương, ai có kẻ tập-luyện phía võ-ngệ ra tranh võ địch với ngoại bang được.

Nhưng cách dả-sấu bày chực nam-rối, trong Nam kỳ không ai lo đến cuộc thi cử làm quan võ theo cơ-bình Annam xưa kia, nên nghề nghiệp một ngày một vêu-ớt. Chợt tay võ nghệ ta xưa, một người có thể đánh nổi đến một hai mươi người, ấy chẳng phải là một chuyện ngu-ngôn, một tích bày đặt đâu.

Xem sử sách phương Đông-Á ta ở đây, ngày trước hằng có những tướng như Hạng-Vô chẳng sai.

Võ Nam-kỳ, như ông Nguyễn-huỳnh-Đức Nguyễn-trung-Trực võ có thể phò vua vặc nước vậy.

Đều này, đã trải hơn nửa thế kỷ nghề võ là một nghệ-hộ qua, tập luyện lời thối, ta chẳng nên xui giục người mình ra tranh đua cho lắm. Dấu ý ao ước đều ấy, khả năng lo cái chuyện thảo luyện học tập cho lắm, chừng nào thiết có người "học khả mãnh thú" chừng ấy sẽ tính cuộc hơn thua không muộn gì.

Chẳng nên khêu khất lắm, e làm hại cho nhau, e cũng nhau chung chịu đều xâu hổ. Đã lâu lắm không tập luyện, nay đâu chịu đở tông đở cũng không phải thiết đở mặt đâu mà thôi chi.

Tôi bày làm lo sợ cho người mình anh em hãy cùng nghĩ can-suy, chớ nóng nài e chẳng khỏi để cười cho ngoại quốc.

DANG-VAN-CHIÊU
Trà Ôn

Hội thi

Thơ ký kho bạc

Một hội thi được chọn 8 thầy thơ ký sở kho-bạc sẽ mở tại phòng văn Kho-bạc chánh ở Saigon ngày 1^o Juin 1925.

Những thơ-sanh xưa từng cử phải có hạng tuổi chừng 22 tới 25 tuổi và phải trình trước những giấy-tờ kê dưới đây ghi theo đơn xin.

1 bản sao lục khai-sanh
1 bản sao lục bằng-cấp chung học (nếu mình có)

1 bản sao lục giấy-tính-hạnh tại Tòa-hoặc tại làng mình ở.

1 certificat médical (giấy Thầy thuốc)

Đơn xin thi: phải đến ngày 20 Mai mà thôi. Những vị nào được cho phép ứng-thi, thì sở kho-bạc sẽ gửi giấy cho hay trước.

Công ty Bảo kê

Chư vị muốn bảo-kê xe hơi, xe kéo cũng là nhà cửa về việc hỏa-hoạn, không cần lên tận Saigon, xin đến tại NHAIN HẬU GIANG mà thương-nghĩ. Bồn quán thay mặt cho hãng "Assurance Franco-asiatique" là một công ty bảo-kê rất có tiếng ở Saigon. Khi có việc rủi-ro xảy đến thì công ty bồi-thường và điều-định các việc lập-tức, không hề trễ nãi.

Xin gửi vị chiếu-cổ.

Tin về cho bạn

Qui-hiến, Kỳ-Xương

Bây năm nay, em mất lo mua bán, không đi đâu được, lúc này em nhìn ngày giờ, đi khắp Lục-tinh, cùng la Nam-viên và Nha-trang nữa.

Em đi đây, trước muốn biết cho nhiều xứ, sau nữa giao thiệp với các nhà buôn khắp nơi, cho dễ bề buôn bán, cho chẳng phải là đi chơi. Trong lúc em đi đây, cũng thấy biết nhiều việc, đáng nói ra cho nhiều người biết, hòng nói, lánh, những việc phải quấy, ấy là theo tri-xet của em, còn ại nghĩ sao, thì em chưa biết.

Bữa em ghé viếng anh, không dám ở lâu, là vì sợ mất ngày giờ qui-ban của anh em có lại viếng ông Tông-gly Đổ-dại-nhân trời vài giờ, em có lòng kính phục ông lắm! (Đây là nói thiệt mà nghe, chớ chẳng hề bợ đỡ chút nào, bần-tánh em, lẽ khi anh dự biết). Trong vài giờ em nói chuyện với ông, em có học được ít điều hay, về việc mua bán, vì ông là người thạo việc buôn bán, và nghề nhà in lắm.

Em đây tuy phận nhỏ nhen, chớ cũng là đồng-nghiệp với ông, những điều em chưa biết, mà ông sáng lòng dạy giùm, thiệt em lấy làm cảm-ơn hết sức! Đây em xin nói qua lúc đi đường, và những điều thấy biết.

LÚC LAI MYTHO:

Tánh em hay bình vạc lợi quyền cho người mình làm, nên bữa ra đi, thì em lại xe hơi của hãng Annam mà đi, còn tới chợ nào, em cũng kiếm cho dưng tiệm ngủ của Annam mà ngủ. (Ước chi đồng-bang ta ai cũng tinh như em vậy hết, thì lo chi đến chẳng mạnh, nước không gian?) Em ghé Mỹ, nghỉ tại tiệm N. D. B.

Em ở đây 1 đêm, mừng được 1 đên, về việc nhân-sắc. Số là em lại lấy phòng trước lúc 5 giờ chiều, tới 7 giờ có 3 cô lại lấy 2 cái phòng kế bên em, lúc năm giờ sáng, em mở cửa xuống lầu, đang ra phía sau mà tiêu; khi lên, vừa bước vào phòng, thì 3 cô đó ào vào phòng, xin phép em đứng hứng gió 1 chút, vì phòng của mấy cô ở phía sau, bích hung nư-nói.

Em nghe nói vậy cũng là tội-nghiệp, liền mới 3 cô, cứ việc ngồi hứng gió đi! Ngồi vài phút, thì 1 cô chạy về phòng, lấy lược qua gờ đầu, vì nơi phòng em có kiến lớn. Có qua gờ đầu, mà bản áo tui nhỏ mới là gây cho chó!

Khi 3 cô mới qua, em cũng tưởng là người đi đường, hay là vợ con của ai đó, coi bộ cũng thất-tha, đến lúc gờ đầu mà bản áo tui, lại đem chung em 1 cách rất lợi-hại, em mới sanh nghĩ là phương-kì-nữ-da!

Bà cô này, 2 cô lớn trên 20 tuổi, còn 1 cô lớn 16, 17 mà thôi. Hai cô kia về phòng, còn cô áo tui ở lại, hỏi thăm em đi về đâu, em cũng thưa thiệt rằng em là người đi bán hàng gạo, tới 7 giờ, sẽ đi Bentre, có đó bên nói rằng cô cũng về Bentre nữa, mà thiệt vậy, tới 6 giờ, thì cô bỗng lên đem đồ của 3 cô lại bên xe hơi. Xin nhắc lại:

Khi 2 cô kia về phòng, có họ ngồi lại đó, coi bộ thêm em làm! (cực-sang, mà nó tưởng miệng mở chớ). Em thấy nó kiếm chuyện nói bậy bạ hoài, nên có ý bất-bình, em bèn bảo nó ra khỏi phòng, đừng em đóng cửa thay đồ; đến thế nó mới chịu ra, chừng em hỏi lại tên bồi, mới rõ rằng 3 con đó, là phương đi lâu!!?

Em đây cũng là người thường như ai kia, chớ chẳng phải bực-quần-tử, nên không làm quấy, cũng chẳng phải là cây, đả-chi-chi, mà chẳng có cái tinh, nhưng xét vì:

(Còn nữa)
Tiền-đệ: Tuyết-Hiền

Những điều cần ich cho nhà Nông

Những điều tối-chỉ dưới đây, tưởng khi chư-Nông-gia cũng dự-đến, mà tới cũng có ban trong các báo đã



Các sự lạ lùng trên da thân người

Trong một khoản mặt da độ chừng năm sáu phân vuông thì có ít nữa là hai ngàn bảy trăm cái lỗ chón long, tại có đó mà cho da có hơi ra hơi vô. Nếu có buổi bầm đống nghệt thì hơi khi xuất nhập sao đáng. Bởi đó nên xà-bông làm chề phải có bọt nhiều đặng để thấm vô chón long làm trôi sạch đó đó què, mà làm cho nước da sạch sẽ trở nên tốt đẹp.

Savon Cadum

GÂY MŌN

Thuở SIROP de DESCHIENS có huyết bô

Lắm cho Bung túc máu men, ấy là một vi thuốc của các Lương-y trứ-bình. Thuở này hiểu hơn-thiệt bô tới vì các thứ thuốc có tinh-sắc. Các nhà thường-ta: thành Paris đều dùng nó. Tên-các-ta Paris: DESCHIENS, 5 đường Paul-Baudry và các nhà bán thuốc.

1- Về việc bắt chuột lấy đuôi, như lẽ thường xưa nay đó, thì còn tệ lắm, sai sót lắm.

2- Nên cấm nhạc, sự súc cả rừng-rồng, vì 1 hỏ cá, khi nó lớn, làm được 1 lu mâm. Cá còn nhỏ, gắp 1 đũa 5, 10 con, khi thành cá lớn, 1 con ăn đến mấy ngàn người.

3- Loại của phá lúa cũng rất dai bẻ cho nhà Nông, lúc ruộng mới nổi nước (lời tháng tư tháng năm) thì 1 con của cá, sanh của con rất nhiều, thì thi phải lo bắt của như bắt chuột vậy, mới đỡ hại cho nhà Nông đó.

Mây đều tới nhạc lại đây, là vì thấy ông Hoi-dông Huy-hiêu Đông, hay lo việc ích lợi chung, thường luận biện nhiều vấn đề rất hữu-ích và lợi-lợi rất nhanh, nên tôi xin nói về cùng ông gọi là đồng-thành tương-ứng, viết mấy hàng ra đây kể mấy sự hại cho nhà Nông, tưởng cũng là 1 điều hữu-ích vậy.

Con ông Hội-dông Trứ, ở tại Cù lao Mây (Trà Ôn) mấy năm nay, có nghị được việc nào, là đều có ích cho xứ sở hay chưa, a Tiên-sanh? Xin nói cho hay với, rất cảm-ơn.

LỄ-MAI (Saigon)

4- Tôi còn ở hạt Cánh-tho, thấy biết rõ ràng việc này.

5- Mọi nam, tôi chẳng hề biết bắt dạng 1 con chuột nào, chỉ tốn 1 đồng bạc, thì có được 1 cái biền-lai đuôi chuột rồi.

6- Hội-trưởng Khuyến-học hội, Vũ-rưu-Thảo

Thời sự

Phụnghiệp

VÌ VIỆC NET RIÊU LẠI MÀ RA...

Ngày 23 Avril 1925 lúc 1 giờ trưa trong làng Phụng-hiệp có chợ ra nhà-thương Cánh-tho tên Phạm-van-Chánh 42 tuổi bị bắt một vịt xo bưng. Hai tham-thu tên Chánh khai-ràng, ngày 22 Avril nó đi tới nhà tên Lương mà ăn đêm đó, chừng nó về nhà lại nghe nói có ông Tao-cao đến nhà tên Lương mà xét rượu lậu, nó bèn trở lại đứng ngoài nghe ông tay nói, trong nhà có đặt rượu lậu nên làm việc này, vậy phải để cho ông xét nhà mà kiếm rượu lậu, nói rồi ông xâm đi vô buồng, người chủ nhà cũng lại nói: không có giống gì đâu mà xét. Ông tay không chịu nghe, xô đưa người chủ nhà mà đi, lúc đó cũng có tên Lê-van-Nhung lính đi theo ông Tao-cao áp vô danh người trong nhà được đẹp đưng cho ông vô, mấy người bên niền tên lính rồi 2 bên xô đẩy xô xô với nhau, ông tay bèn rút súng ra, ai nấy thấy súng hoảng kinh bỏ chạy, ông bèn rượt theo mà bắn lúc đó tên Chánh cũng chạy; nhưng bị ông bắn một trái súng đả đả đả tẻ nháo. Đây là lời tên Phạm-van-Chánh khai, song ngày gần không ác đegies, có lẽ lúc tên lính (Douanes et Regies) cậy cái ông Tao-cao, bời đã bưng bưng đó, thì mấy người bị đánh đau trở quẹo, thì cũng dẫu tra lại với tên lính, hoặc là ông Tao-cao chấp tên lính mà dẫu người trong nhà, sáng ý gian, họ dẫu trốn tới một góc đưng rồi xông rút súng sủa ra bắn mà chữa mình, lúc chạy lên xô tên Chánh lưng lấy đạn tẻ nháo như vậy? Đây cũng là không ác-phu-quấy. Vì lẽ tự-nhiên, ai cũng cứ nói phân-phái cho mình.

Qua bữa sau ông Tao-cao Rouge và tên lính Lê-van-Nam có đến nhà thương-khai-bình xin thuốc Đứ-thu M. Rouge trays trong con tên lính

Agents d'Annonces en Europe :
L. MAYENCE & C^h
9, Rue Tronchet, PARIS
19, 21, 23, Ludgate Hill, LONDRES

Lời rao

Ông Hội-trưởng Hoi-Khuyến học Cánh-tho kính mời các Hội-viên trong bản-hội tụ-nhóm ngày 5 Mai 1925 lúc 5 giờ chiều tại công sở làng Tân-an (trên lầu), đưng bàn-linh các việc trong hội kể ra dưới đây:

1- Ông Hội-trưởng tổ-bay các việc hành-dộng của hội.

Nhưng bị bầm sau lưng chột ít; lại khai-ràng ngày đó đi xét rượu lậu bị mấy người ấy đánh.

Việc con đang enquete, chưa rõ ai quấy ai phải, còn chứng-bình của tên Phạm-van-Chánh xem cũng là nặng, vì chưa có thể mà lấy đạn ra được.

Lại cũng không nghe nói bắt được tinh rượu lậu nào hết trong vụ này.

Cánh-tho

QUYẾT CHẾT CHO BÀNH NỢ

Tên Đinh-van-Binh 49 tuổi ở làng Tân-an (Cánh-tho) nghe nói: vì anh ta bị vua cơ-bạc thiếu nợ đầu 3, 4 chục đồng gì đó, mà không lẽ, có mấy chục đồng bạc nợ, lo gì trả không nổi sao mà phải chết? có lẽ cũng tại chuyện gì đó lý-dây, nên mới bầy mình như vậy; anh ta mua không biết bao nhiêu thuốc-lục-ma-nông, chừng nhào lớn lên người trong nhà hay, tức tức cho đến nhà-thương, thì thân-sắc anh ta đã biến-dối, hết kể rồi; quan Lương-y cũng lết long-lo cứu-cấp, nhưng vì anh ta nông-thuật-lục-thể cũng nhiều (mưa, dãi, sông gì đều xanh dờn rảo) nói trong giấy phước-phải tác-bội.

XE HƠI LẮT LÀNH

Một bà già bị xe đê chết tốt

Ngày thứ hai 27 Avril một cái xe hơi lớn của hãng xe Nguyễn-thành-Điền (Vinh-long) lúc 6 giờ sớm mai ở tại Cánh-tho chở 1 người bỏ hành đi Vinh-long, khi xe qua đó rồi chạy khỏi cầu sắt lên chợ Cây-von, rồi phải bỏ bánh trên xe chạy mạnh đưng nhúm cột-giấy thép muốn xiêu, rồi trả lại lu tuột xuống ruộng ngã nằm ngiên chình chông ở đó. Lúc xe vừa ngã rui có một bà già tẻ ra ngoài bị xe đê chết tốt. Nghe lại thì chuyện xe đê không có tên sộp-phơ cầm bánh, lại để cho tên Tho là công-trở-lơ không có giấy chứng-lâm-sộp-phơ ngồi cầm bánh, nó lại thả máy chạy mau, chừng bị nổ bánh, tài nào kềm cho kịp nên phải có việc rui rỏ như thế.

Trong 21 người hành khách thì có một người đơn bà khác làm cầm tay và 1, 2 người bị đưng nhúm nhau song em thấy đều nhẹ-nhàn, duy có bà Nguyễn-thị-Giác 51 tuổi ở làng Thượng-thanh Cairang bị xe đê mà chết. Tham-thương thầy!

Hiện nay tên Tho đã bị giam cầm chờ ngày phân-xu.

Kratié

RỦI RO HAI MANG

Ngày thứ bảy 18 Avril, quan Tân-sĩ Lương-y Ledrain ở Kratié (Annam) lên la Cais-béi lúc đi trông-trai sang rồi ngồi trưa, ông liền khi giờ có nước trong sông mà tắm, lời ra lời một chiếc hơi, rui bị sông Mekong nước chảy như có đập long mình ông

